

Smulgråten.

"Skildring ur verkligheten af C."

Han var en af dessa "sparsamma" människor. Han hade arbetat och släpat så långt han kunde minnas tillbaka. Han var inte precis elak, men han ville ha sitt, och sedan han fått det tyckte han inte det gick någon hvar han gjorde med det — och ingen visste det heller.

Ett tag trodde man att han var rik, ty han hade förtjänat bra med pengar, dels på att sälja land och dels på andra spekulationer.

Aldrig såg man honom göra af med något, hvarken på nöjen eller ens så mycket som en cigar en gång.

Dessutom hade han för ett tiotal år sedan gift sig, och hon förde med sig ett par tusen i bost, förutom hela uppsättningen för huset såväl sångkläder som silver och duktyg.

Något nytt blef aldrig köpt deri huset, såvida det inte var alldeles nödvändigt, och knappast då.

Hon stackare fick ändra och ändra sina kläder, om och om igen, för att se något lunda skaplig ut då hon skulle umgås med folk, ty de hade ju eget hus gubbevar, så hon måste ju vara med ibland, och för ett år sedan hade han låtit henne gå in i fruntimmersklubben.

Fruntimmersklubben bestod af ungefär ett dussin af stadens förnämsta fruar, hvilka en gång i månaden "mötes" hos någon af medlemmarna och detta skedde i tur och ordning och då skulle förstås den medlemmen der "mötet" hölls, hålla kallas.

Nu hade turen kommit till henne och han kunde för skam skulld inte neka förstås, men nog grämde det honom ända in i hjertroten när han tänkte på att främmande skulle sitta och vråka i sig mat och dryck som var köpt för hans, hans pengar.

När han gick hemifrån på morgonen var det öfverenskommit att han inte skulle komma tillbaka för "herrskalet" hade gått.

Fram mot åtta tiden på qvällen kom han larfvandes hemåt.

Det var redan mörkt och lamporna voro tända.

"Ett sådant öfverflöd" tänkte han när han fick se detta, "de ha naturligtvis gått och hon bränner ändå så mycket ljus."

Men när han kom närmare fick han se flere skuggor afbildade sig mot den neddragna rullgardinen och då förstod han att de ännu voro kvar.

Han kröp upp till fönstret och lyssnade. Han hörde ljud af röster och slammer af bordservisen och då begrep han att man ännu höll på att äta upp hans, hans pengar.

"Jag undrar hvad de säga" mumlade han, mellan tänderna. "Jag har lust att krypa in genom fönstret till mitt rum. Mitt rum är alltid stängt och derifrån kan jag möjligtvis höra hvad de tala, om och se hvad de taga sig till."

Han kröp sakta utefter husväggen tills han kom till sitt rumsfönster, men det låg för högt upp så han kunde ej nå dit utan att ha något att stiga på. Han gick då bort efter ena booten till gunghälsan, ställde den under fönstret, sköt upp detta och kröp in.

Inkommen smög han sig till dörran, tog varsamt ur nyckeln och lade ögat till nyckelhålet. Man höll just på med kaffet och skulle snart resa sig från bordet det kunde han se, oaktadt det var ett rum mellan bads och der man åt.

Ändtilligen reste man sig från bordet, och ett par af "medlemmarne" kommo in i mellanrummet som gränsade in till hans.

Han lade örat till dörran och lyssnade. Han kunde tydligt höra hvarje ord som yttrades.

"Kära du" sade den första frun, "detta var då det sista klabbmöte vi någonsin haft."

"Ja, det får jag då säga" svarade den andra, "att kunde jag inte bjuda mina gäster på bättre än det der, så skulle jag hellre låta bli."

"Ja det säger jag med, men somligt folk har då ingen skam i sig. Men jag tror vi gå ut till de andra."

"Ja, låt oss göra det. Och ändå påstås det att han är rik."

"Rik? Kunde ha varit, ja. Har inte du hört att?" Och så dog rösten bort i en viskning, och det värda paret gick ut i det andra rummet.

Han var nära att spricka af ilska der han stod. Först komma och låta och dricka i hans hus, och så... ja vänta bara. Det skulle nog dröja innan de der skulle komma på bjudning i hans hus igen. Tyst! här kommer någon! Denna gång är det tre.

Han lade örat till, och lyssnade på samtalet.

"Jag är glad att det är öfver. Stuckars människa! hvad hon måste lida. Att vara gift med en sådan der gammal grigibuk."

"Ja, det är synd och skam att så behandla sin stuckas hustru; och ändå var det hon som förde både silfvet och det andra med sig i boet."

Jag såg nog lappen på duken fast hon försökte skylla öfver den med smörslätten."

"Vet ni hvad man säger? Jo, man påstår att mannen förlorat på dåliga spekulationer och att han snart måste göra konkurs, och man kan ju se på deras hem att det är sant! Vore han så rik som di säger skulle han minnsann ha råd att hålla hjälp i huset och inte låta sin stuckas hustru släpa ut sig som hon får göra. Man kan ju se på henne hur hon tider."

"Tror ni verkligen att han är ruinerad?" frågade nu en af dem.

"Tror?" kom svaret; det behöfver man väl inteför, det synes ju på allt."

"Ack, min Gud! Och jag som har mina pengar insatta hos honom; men med det samma jag kommer hem skall jag då säga till min man, att det första han gör i morgon bittida, så går han och tar ut mina pengar. Jag hoppas bara att det inte är för sent utan jag hinner få dem innan krashen kommer."

"Ja, jag skall då redan i afton gå till min kusin, som är redaktör för 'Nyheten' och tala om alltihop. Tänk hvad de andra tidningsrapport skola bli afundsjuka när 'Nyheten' blir den första att omtala skandalen."

"Tyst, här kommer hon. Stuckars människa, hvad jag beklagar henne!"

"God natt! god natt!"

"Ja, tusen tack för mig!"

"Nästa gång blir det hos fru Z."

"God natt."

Och så voro de gångna. Dörren stängdes efter dem och han kunde se när hon kom tillbaka in i rummet; hon satte sig på en af stolarna, lutade hufvudet i sina båda händer, som hon stödde på bordet, hon storrade en lång stund rätt fram —

Slutligen brast hon i gråt — hon gret som om hjertat velat brista.

Han drog sig sakta från dörran, torkade kallsvetten från pannan, och kröp tillbaka ut genom fönstret. Han smög sig ljudlöst efter väggen ut på gatan. Här tittade han både åt höger och vänster men allt var tyst.

Då gick han med snabba steg mot huset och ringde på.

Hon kom och öppnade.

"De ha just gått" sade hon.

"Hur mycket har det här kalaset kostat?" frågade han.

"Kära du" sade hon i nästan skrämd ton, "jag var så sparsam som möjligt men ändå gick det till öfverflöd."

"Tror du att du inngom en vecka

skulle kunna göra en ny tillställning och bjuda samma personer hit? Hör du, precis de samma som voro här i kväll?"

"Ja, nog kan jag, men detta har redan kostat så mycket och så är det fru Zs tur och —"

"Du skall få all hjälp du behöfver" sade han. Hyr en flicka! tag två. Det är för mycket för dig att sköta detta hus ensamman. De måste ha nya kläder, de bästa och modernaste, förstår du jag har depoteradt ett tusen i banken för din räknings. Drag hvad du vill, det är allt ditt. I morgon kommer folk hit och lägger på nya mattor. Här har du ett hundra, att köpa gardiner för och här ett hundra till nya borddukar och serveter, men endast det bästa, hör du det! Du får ursäkta men jag måste gå ut igen — jag har ett ärende till pre-ten —" dörren slogs igen och så var han borta.

Hon storrade förvånad efter honom och så såg hon på penningarna som hon höll i handen, "Han måtte väl inte blivit vansinnig" suckade hon.

Morgonen derpå gick han ut mycket tidigt, men kom tillbaka till frukosten.

Medan de höllo på med kaffet drog han en tidning ur fickan och började läsa högt.

Som vi alla veta har vår kyrka stått i skuld till ett beöpp af nära fem tusen. Denna skuld är nu betalad. Vår värderade kyrkomedlem Mr X. hvars storartade affärsvärksamhet varit en heder för vårt samhälle är den, som ensamt genom sin liberalitet gjort, att vår församling nu är skuldfri, ty han har utlöst morgningen och som gifva öfverlåtning den till församlingen. På samma gång det är oss en glädje, att kunna omtala detta, äro vi stolta öfver att nu som alltid vara de första att meddela viktiga nyheter.

"Men kära du hvad vill detta säga" utbrast hon i glad förvåning.

"Det vill säga" svarade han, "att du hädanefter aldrig skall blifva förömpad för hvad du inte råder för, och så gick han fram och kyste henne, något som han inte hade gjort på långa tider."

När han denna morgon gick ned till sitt kontor tyckte han att solens sken klarare än vanligt. Han lade märke till naturen — han kände sig nöjd, något som han aldrig gjort förr.

LAND.

till salu i Tyndall och Beausejour distrikten, där det allaredan finnas större settlement af svenskar och norskar. Priser från \$3.00 till \$5.00 per acre på latta betalningsvillkor. Skrif efter lista.

GROTTY, LOVE & HUNTER,
Main St., midt emot City Hall.
FASTIGHETSMÄKLARE.

Dr.
August König's
HAMBURGER

TROPFEN.

Utförlig bruksanvisning med följande hvarje flask af detta universalmedel och vi kunna tillropa de lidande: Haf tillit till Dr. August König's Hamburger droppar, följ noga bruksanvisningen och resultatet skall i hvarje fall blifva tillfredsällande.

OGILVIES OATS

Begär alltid

Ogilvie's Hungarian

DET OMTVUNKA FAMILJE-HVETMÖLET.

Allan, Dominon & Beaver Linerna.

FRIBILJETTER från alla delar af de Skandinaviska landen och Finland säljas billigast af

W. P. F. CUMMINGS,

General Steamship Agent

Care of C. P. R.

Office, WINNIPEG, MAN.

ALLAN LINIEN.

KONGL. POSTANÖFARTYGEN:

Tunisian	dub. propel. 10,570 tons	Corinthian	6,500 tons
Bavarian	d:o 10,376 "	Pretorian	6,000 "
Ionian	d:o 9,000 "	Parisian	5,500 "

Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Hyttor för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och väl lagad mat vid dukade bord.

Sängkläder och matkärl, hvilka rengöras af bolagets uppasare, tillhandahållas fritt.

Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svensk talande agent möter hvarje till Amerikas ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.

Skrif till eller besök närmaste Allan Liniens agent

H. & A. ALLAN, Montreal, ELLIS & GROGAN, Calgary, Alta.

W. P. F. CUMMINGS, C. P. R. Winnipeg, Man. eller någon annan, af bolaget s. många agenter.

OBS. ALLA C. P. R. AGENTER I VESTRA DELEN AF CANADA UTFÄRDA BILLJETTER FÖR ALLAN LINIEN.

Ägg=kläckning.

Cyphers Incubator har på ett öfverdsägligt sätt bevisadt att man med framgång kan kläcka ut kycklingar på konstgjord vär.

Vi sälja direkt till farmarna. Priset är satt så lågt, att någon kommission ej kan gifvas till agenter. Ni måste därför skrifva direkt till oss.

Her ni tänkt öfver äggkläckningsfrågan? Sänd oss ett ystarkort och vi skola sända eder alla undhrrättelser.

DET ÄR PENNINGAR FÖR EDER.

ASHDOWN'S

476 Main St. Winnipeg.

Elektriskt balte fritt.

UTMÄRKT ELEKTRO-KEMISKT BÄLTE

Hvar för vara en stackars SVAG MAN när detta ELEKTRO-KEMISKA BÄLTE återför eder till helma och lycka? Detta stora frin anbud gifves eder och gäller endast för några få dagar, derför SKRIF I DAG.

Skrif i dag — det är ert på begäran, utan att let kostar en cent. Detta är en verklig gifva för att annonsera biletet. Vi önska gifva det till eder om det blifver af någon hjälp. Ni skickar oss helt simpelt ert namn och adress eller biletet. Ni kan för alltid behålla det, och under inga omständigheter begära eller motaga vi några penningar nu eller framtiden af eder. Detta är ett rätt framt, enkelt och beundradt framställande af fakta. Vi garanterar det att vara det bästa elektriska balte som tillverkas. Några minuters försök skall återbetras eder om dess styrka, och om Ni är värdt att lifva för.

Alla slags Nervösa, Köns, Urin och Lever Sjukdomar, såsom impotens, aderbräck, sideslytningar, följerna af utsväfningar, ger genast vika för bältets magiska inflytande. Vi beräknas endast ett begränsadt antal af dessa bälten. Det skall bota er, och sedan vilja alla erta vännar hafva ett, och det blifver från dessa försäljningar vi erhålla vår förtjänst. Skrif i dag i föredande berättelse allting om edert sjukdomsfall och biletet sändes fritt genast. Nämna denna tidning.

Fifth & Robertstr., St. Paul, Minn. HEIDELBERG MEDICAL INSTITUTE

\$100,000 Kapital. — Största och Rikaste Medical Institut i Nordvesterna